

Biblisk allmänbildning inför söndagen den 31 oktober, 2021 Årgång 1
TJUGOANDRA SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Samlande tema: Frälsningen

När man läser gamla testamentet, kan man se ett händelsemönster upprepa sig. En kung som river ned avgudaplatser och håller sig till förbundet mellan Gud och Israels folk.

Sedan kommer en ny kung, som iordningsställer platser för tillbedjan av avgudar. Det går några år, fler och fler förkastar Gud, genom att tillbe döda ting i form av sten, metall och träföremål. Efter ett tag kommer konsekvensen, vi hör Jesus berätta om konsekvensen i dagens text:

Nu får ni själva ta hand om ert övergivna hus.

Orden; *ert övergivna hus* innebär att vår Gud tar bort sitt beskydd över land och folk. Det sker, eftersom folket ersatt en levande Gud med föremål av sten, trä och metall. Konsekvensen blir att Israel angrips av främmande folk. Besegras och blir bortförda – deporterade – som krigsfångar. För att sedan under slavliknande former utföra arbete åt sina nya herrar.

Profeten Jeremia ger oss en inblick i vad som i praktiken sker när Gud tar bort sitt beskydd: Gud hindrar inte längre andra folk från att besegra och föra bort israelerna. Vi läser:

*Jer 29:4 Så säger Herren Sebaot, Israels Gud, till alla de deporterade som han (alltså Gud) **fört bort från Jerusalem till Babylonien***

Detta är en kort bakgrund till det Jesus säger till oss i dagens evangelium. Hans profetia om konsekvensen av vad ”folket” – alltså majoriteten av israelerna – vill: Att om några dagar få avrättat Guds egen son!

*Matt 23:37-24, 24:1-2 Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som blir sända till dig. Hur ofta har jag inte velat samla dina barn så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna, **men ni ville inte.** Nu får ni själva ta hand om ert övergivna hus. Ty jag säger er: ni ser mig inte mera förrän den dag då ni säger: Välsignad är han som kommer i Herrens namn.»*

När Jesus lämnade templet och var på väg därifrån kom hans lärjungar fram till honom och pekade på tempelbyggnaderna. Då sade han till dem: »Se på allt detta – sannerligen, här kommer inte att lämnas sten på sten, allt skall brytas ner.«

Vad sätter jag mitt hopp till? Är det vetenskapen, islam, österns vishetsläror eller Jesu försoningsgärning?

Varför är det så frestande, att förneka vår bibels Gud och hans försonande Son? Varför känns det enklast att strunta i bibelns innehåll?

Svaret är sannolikt frestaren och hans demoner. Bibeln ger oss en inblick i hur denna onda ängel – faktiskt gång på gång - anklagar Gud:

Job 1:8-11 Herren frågade: »Lade du märke till min tjänare Job? På hela jorden finns ingen så oförvitlig och rättrådig som han, ingen som så fruktar Gud och skyr allt ont.« Anklagaren svarade: »Det är väl inte utan orsak som Job är gudfruktig. Du har ju själv på allt sätt skyddat honom och hans familj och allt som tillhör honom, du välsignar allt han gör, och hans hjordar brer ut sig över landet. Men sträck ut din hand och rör det som tillhör honom, då kommer han att förbanna dig rakt i ansiktet.«

Evangeliet innehåller nyckelorden ”ni ville inte”. Människan har en fri vilja. Vi gör mängder av val varje dag. Alla dessa val utgår från vårt livsval: Viljan att vara Jesu lärjunge alternativt egoismens väg, som i dag möjliggör global förstörelse: *Hur ofta har jag inte velat samla dina barn så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna, men ni ville inte.* Historiskt belagt: Jerusalem i ruiner och folket skingrat år 70 ek.

Jesus är tydlig. Dagens evangelium berättar om Israels och Jerusalems folk och deras val. De ville inte. Frågan har efter Jesu uppståndelse ställts till människor i alla tider: Vill jag följa honom, eller vill jag – liksom Israels folk – slippa Jesu närvaro? Jag kan få slippa hans närvaro. Få människor känner till att Jesus ger oss vuxna två löften: *Matt 10:32-33 Var och en som känns vid mig inför människorna, honom skall jag kännas vid inför min fader i himlen. Men den som förnekar mig inför människorna, honom skall jag förneka inför min fader i himlen.*